

eventuelle reaktioner i tilfælde af, at disse spilleregler tilsidesættes.

Mere generelt vil jeg dog tilføje, at overtrædelse af udbudsdirektiverne allerede efter de eksisterende regler er sanktioneret med bøde. Jeg er dog ikke bekendt med, at klagere, der har fået medhold ved klagenævnet, faktisk har taget det skridt at melde ordregiveren til politiet for overtrædelsen.

Afsluttende bemærkes, at Erhvervsministeriet løbende overvejer, om der er behov for at ændre reglerne for at sikre, at det danske klagesystem fortsat kan betragtes som det mest effektive regelsæt i EU.

Spm. nr. S 820

Til arbejdsministeren (29/12 98) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Vil ministeren fastholde, at det objektive straffesvar i arbejdsmiljølovgivningen påhviler arbejdsgiveren, at der ikke er grund til at ændre tiltalepraksis, og vil ministeren i øvrigt tilkendegive sin holdning til den skærpede bødepraksis i forhold til overtrædelser af arbejdsmiljøloven?«

Begrundelse

Dansk Arbejdsgiverforening har opfordret rigsadvokaten til at ændre tiltalepraksis ved overtrædelser af arbejdsmiljøloven, således at det ikke længere kun er arbejdsgiveren, der har det objektive ansvar, men også arbejderne. Nu er det imidlertid arbejdsgiveren og arbejderne alene, der vælger stillads, værktøj, materialer og hjælpemidler. Mester leder og fordeler arbejdet og har nem adgang til at skille sig af med eventuelle folk, som undlader at bruge sikkerhedshjelm eller på anden måde optræder uansvarligt. Byggefagenes sikkerhedspatroljer kan desværre gang på gang konstatere, at stilladser ikke bygges forsvarligt, at der er isglatte adgangsveje, at der slæbes tunge materialer på trapper, fordi der mangler hjælpemidler. Bygningsarbejdere bliver truet med fyring, hvis de nægter at arbejde under de mangelfulde forhold, som firmaet stiller til rådighed.

Svar (12/1 99)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Virksomheder, som er organiseret i selskabsform og som overtræder arbejdsmiljøloven straffes normalt efter et subjektivt selskabsansvar. I disse tilfælde straffes virksomheden som sådan, når der er udvist uagtsomhed eller forsæt af en eller flere i virksomheden. Da det ikke er muligt at anvende dette virksomhedsansvar over for mindre enkeltmandsejede virksomheder, anvendes i stedet det objektive strafansvar i forhold til disse virksomheder.

Ved denne tiltalepraksis sikres det, at virksomheden kan straffes for overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen, uanset om virksomheden er organiseret i selskabsform eller ej.

Efter arbejdsmiljøloven er det alene arbejdsgiveren, der kan straffes efter det objektive ansvar. Dette er begrundet i, at ansvaret bør rettes mod den, der som virksomhedens ejer dels har den afgørende beslutning med hensyn til tilrettelæggelsen af virksomhedens arbejdsform og opbygning, dels har fordelene af virksomhedens driftsresultater. Det objektive ansvar er således udtryk for en økonomisk driftsrisiko, der pålægges visse virksomheder for at fremme en særlig påkrævet agtpågivenhed.

Virksomhedsledere, arbejdsledere og ansatte i øvrigt har imidlertid ligesom arbejdsgiveren pligter efter arbejdsmiljøloven, og den enkelte vil i forening med virksomheden kunne straffes, hvis der er udvist grov uagtsomhed eller forsæt.

På denne baggrund finder jeg ikke, at der er anledning til at ændre den eksisterende retstilstand, således at ansatte kan straffes efter et objektivt ansvar.

For så vidt angår det skærpede bødeniveau kan jeg oplyse, at formålet med den seneste ændring af strafferammen i arbejdsmiljøloven er at hæve det hidtidige udgangspunkt for bødestørrelserne. Af bemærkningerne til lovændringen fremgår det endvidere, at stigningen skal være mærkbart større, end ved tidligere skærpelse af strafferammen, samt at bøderne skal være mere følelige for virksomhederne.

Arbejdstilsynet har derfor som følge af lovændringen med virkning fra 1. januar 1998 konsekvent indstillet et forhøjet bødeniveau i forbindelse med politianmeldelse.

Jeg har med tilfredshed konstateret, at den omend sparsomme - retspraksis, som afspejles i de sager som er rejst og afgjort efter lovændringen, viser, at domstolene i vidt omfang følger